

FRÅN OCH MED nr 1 1992 kommer *Tidskrift för Arkitekturforskning* att förvandlas till *Nordisk Arkitekturforskning*, med den engelska undertiteln *Nordic Journal of Architectural Research*. Som påpekades redan i ledaren i nr 3 1991 kommer det att bli en tidskrift med ny layout och delvis nytt innehåll.

Tidskriften har från första början varit ett verk av en stor och varierande grupp medarbetare. Målet har hela tiden varit att vidga denna grupp, att engagera fler och att inbjuda nya medarbetare. Vi hoppas således att Du alltid skall känna Dig välkommen att skriva, debattera och recensera.

Vi är mitt i en brytningstid och det finns faktiskt en hel del att skriva om. Tidskriften behöver artiklar som tar upp tendenser i tiden, till exempel ifrågasättandet av modernismen och dess eventuella övergång i någonting nytt, dvs postmodernismen, och den kritiska och ironiska kommentaren till allt detta, dvs dekonstruktionen.

Det påstås att vi numera befinner oss i inledningen av en postmodern epok, där det samhälle som håller på att utvecklas, kommer att domineras av den nya kunskaps- och informationsteknologin. Denna nya samhälls-epok påstås också förutsätta nya konstnärliga, vetenskapliga och filosofiska uttrycksformer.

De centrala begreppen inom detta nya tänkande är *språket* och *historien*, samt ifrågasättandet av föreställningen om det medvetna, sammanhållna och integrerade *jaget*. Man betonar också starkt betydelsen av de redan-givna lokala och regionala traditionerna.

Vi behöver således artiklar som diskuterar arkitekturen med språket som utgångspunkt, och artiklar som diskuterar svårigheterna med att analysera arkitekturs historia för att få fram kunskaper för användning i dagens arkitektur. Problemet är att även om vi verkligen skulle klara av att identifiera reglerna för föregående epokers arkitektur, så måste till slut dessa regler ändå *tolkas in i vår egen tids villkor*. Hur går denna tolkning till, och vem skall göra den?

Att som arkitekt eller arkitekturforskare följa en lokal eller regional tradition handlar nog snarare om att kunna lösa de problem som ställs av denna tradition – det är en sekvens av problem som konstituerar en tradition, inte ett antal redan-givna lösningar.

En stor fördel med "nordisering" av tidskriften och föreningen är att vi kan få fram jämförelsematerial för hur de olika traditionerna runt om i Skandinavien skall tolkas och bearbetas, hur de lokala och regionala traditionerna utvecklats, och ur vilka problem de vuxit fram.

Det är ur jämförelser som kunskap och insikt växer fram. Men för att vi skall få någonting att jämföra med, så vill vi inbjuda just Dig att medverka i tidskriften.

redaktionen

»OM NYTTAN AV HISTORIA« är rubriken på en av artiklarna i detta nummer. Det är också det genomgående temat i hela detta nummer.

Ingen vill väl förneka värdet av ämnet arkitekturhistoria när det gäller vår förståelse för gamla byggnader och stadsmiljöer. Bara genom historisk forskning kan vi få en rättvisande bild av de konstnärliga idéer och de byggnadstekniska och sociala villkor som påverkat utformningen. Men arkitekturhistorien har också en både vidare och mer central uppgift i arkitekturpraktiken. Arkitekturhistorieämnet förvaltar kunskapen om alla de idéer och metoder som satt sin prägel på vår byggnadskonst från äldsta tid till idag; med andra ord hela den teoretiska fonden av erfarenheter bakom arkitektur och stadsbyggande. I historieforskningen möter vi idéer som varit framgångsrika, likaväl som idéer som lett till misslyckanden och bakslag. Arkitekturens historia är själva fundamentet för all arkitekturteori och all teori om stadsbyggande.

Varför har statsmakterna slagit dövörat till alla de framstötningar som gjorts för att inrätta professurer i ämnet på samtliga svenska arkitektskolor? Bara snålhet? Misstro emot humanvetenskap och historia på de tekniska högskolorna? Eller bottnar det i okunnighet om arkitekturhistorieämnets ålder och betydelse för arkitekturtyrket?

Arkitekturhistorieämnet måste spela en central roll i debatten om dagens arkitektur och dagens stadsbyggande. Och självklart också i utbildningen av dagens och morgondagens arkitekter. Denna övertygelse hoppas temaredaktionen skall förmedlas till läsarna av detta nummer.

Jerker Lundequist, Johan Mårtelius & Johan Rådberg